Eva Korkiamäki
järjestöjohtaja
Vanhustyön keskusliitto
18.5.2026

VALTIONEUVOSTON SELONTEKO JULKISEN TALOUDEN SUUNNITELMASTA VUOSILLE 2027—2030, VNS 3/2026 vp

Ikääntyneiden palvelujen turvaaminen on nähtävä välttämättömänä investointina, ei pelkkänä menona. Julkisen talouden suunnitelmassa tunnistetaan väestön ikääntymisen lisäävän palvelutarvetta ja kasvattavan hyvinvointialueiden kustannuspaineita. Samaan aikaan sosiaali- ja terveysjärjestöihin kohdistuvat merkittävät avustusleikkaukset uhkaavat juuri niitä ennaltaehkäiseviä ja hyvinvointia tukevia toimintoja, joilla voidaan vähentää raskaampien palveluiden tarvetta tulevaisuudessa.

Erityisen huolestuttavaa on, että järjestöavustuksia leikataan samalla, kun järjestöjen merkitys yksinäisyyden vähentämisessä, toimintakyvyn tukemisessa, osallisuuden vahvistamisessa ja omaishoidon tukena kasvaa jatkuvasti. Ikääntyneiden hyvinvointi rakentuu pitkälti matalan kynnyksen tuesta, yhteisöllisyydestä ja varhaisesta avusta — juuri niistä palveluista ja toiminnoista, joita järjestöt toteuttavat kustannustehokkaasti koko maassa.

Ennaltaehkäisevään työhön panostaminen on taloudellisesti ja inhimillisesti kestävää politiikkaa. Jokainen ajoissa toteutettu hyvinvointia tukeva toimi voi vähentää korjaavien ja raskaiden sote-palveluiden tarvetta myöhemmin. Siksi järjestöjen toimintaedellytykset tulee turvata pitkäjänteisesti.

Huolta herättää myös rahoituksen siirtäminen hyvinvointialueiden kautta jaettavaksi. Jos rahoitus hajautuu alueittain päätettäväksi, vaarana on palvelujen eriarvoistuminen, toiminnan pirstaloituminen ja pitkäjänteisen kehittämistyön heikentyminen.

Ikääntyneiden määrän kasvaessa Suomi tarvitsee enemmän, ei vähemmän, yhteisöllisyyttä, ennaltaehkäisyä ja järjestöjen osaamista. Siksi iäkkäiden palvelut, järjestöjen toimintaedellytykset ja valtakunnallinen hyvinvoinnin edistäminen on turvattava myös tulevissa säästöpäätöksissä.